

LIETUVIS BRAZILJOJ

3 METAI. Leidžia Spaudos b-vė «SVIESA» SÁO PAULO, 1931 m. Rugpjūčio mėn. 29 d. Red. V. Atkočaitis. NR. 35 (138)

Red. ir Adm. adresas: Caixa postal 1764, SÁO PAULO. Red. ir adm. būstinė: Rua Maria Marcelina, 89-a.

Dirbama.

Nors šiais laikais visuose pasaulio kraštuose slaučia didžiausia bedarbė, nors visos šalys skundžiasi sunkia ekonomine būkle — tuo tarpu Lietuvoje, netik darbo netrūksta, bet dar nekuriose vietose pasireiškia darbininkų stoka. Lietuvius laikraščiai praneša, kad Vidaus reik. ministerija yra susirūpinusi daugiau varžyti emigraciją, kad tuo būdu apsaugojus šalies darbo aparatą nuo darbininkų trūkumo. Tokia žinia ne vieną nustebino, nes visais pasaulis dejuoja darbo stoka ir darbininkų perteklių — tuo tarpu kaip mūsų mažutėji Lietuvoje trūksta darbininkų.

Beabejo, klaidinga būtų tvirtinti, kad Lietuvos ūkis nejaustų pasaulio ūkio sunkumų, kad Lietuva dabar gyvena geriausią laiką. Taip nėra. Bet patyginus su kaimyninėmis valstybėmis rasime, kad Lietuva tuo atžvilgiu laikosi tvirtai.

Pažvelgus į Lietuvos ūkį, pramonę bei prekybą, malonu yra pažymėti, kad visame sparčiai žengiam pirmyn.

Dirbamos žemės plotas kas metą eina didyn ir žymiai geryn darant nusausinimus bei vartojant moderniškas ūkio mašinas. Gyvulių ūkis taip pat neatsilieka. Jis kasmet gerinamas, tobulinamas. Pati gyvulių veislė keičiama į produktingesnę ir tvirtesnę — mūsų sąlygomis. Ar mažai nuveikta statyboje? Statyboj pirmą vietą užima miestai. Tik vienam Kaune, šiemet manoma artį 2,000 namų pastatyti. O kur provincija? Namai dydžia kaip grybai po lietus. Įvairios dirbtuvės, fabrikai, netik neužsidaro, bet kasmet vis naujų steigiam, pav. moderniškos skerdyklos — šaldytuvai ir kitos.

Prekyba su užsieniais irgi kasmeti gerėja. Tiesa, nors kainos pasaulinėj rinkoj žymiai nupuolusios dėl esamo krizio, bet Lietuvos ūkio gamyba sparčiai žengia pirmyn.

Malonu pažymėti, kad karo audrų nukamuota mūsų tėvynė sparčiai žengia pirmyn. Čia, žinoma, liaudis turi dėkinga būti tautos šeiminkams ir džiaugtis savo darbo vaisiais.

V.

LIETUVA.

Aeroklubas jau turi naują lėktuvą.

1 d. rugpjūčio aerodrome mūsų aviacijos dirbtuvės perdavė aeroklubui juse padirbtą naują lėktuvą. Pats lėktuvas yra nenulistančio lėktuvų konstruktoriaus pulk. leit. inž. A. Gustalčio „Ambo 2° tipo.

Vieni baigė, kiti pradėjo.

Kaune nuo gegužės mėn. 1 d. veikė žemės ūkio kursai, pradžios mokyklų mokytojams. Priimta buvo ir pradžioje lankė 100, gi egzamenus laikė 95! Baigė 91, 2 pataisas gavo ir liko 2.

Teoretines pamokas dėstė mūsų gimnazijos rūmose ir praktika atlikdavo įvairiose vietose, daugiausia A. Fredoj. Egzamenus pradėjo laikyti į galą kursų ir visai baigė laikyti lipos 30 d. 31 d. formalus paskelbimas, kaip visuomet, viešas akto skaitymas, dalyvaujant švietimo ministerijos atstovui

p. Sluoksnaičiui, žemės ūkio departamento direktoriui p. Vienožinskiui ir žemės ūkio rūmų direktoriui p. Tallatkelpsai

Rugpjūčio 1 d. pradėta antra paskaita tų kursų, kurie tęsis taip pat tris mėnesius — ligi spalio pabaigos.

Didelis malūno gaisras.

Liepos mėn. 31 d. Pasvalio valst. Vitarsų dvare sudėgė Marijono Sadauskio motorinis malūnas su visais įrengimais. Nuostolių padaryta apie 150,000 litų. Malūnas buvo apdraustas 70,000 litų sumai.

Sugavo pabėgusį kalinį.

Ties Jūros geležkelio stotimi sugautas kalnys Brazaitis, pabėgęs iš Kedainių kalėjimo, kilęs iš Vikaviškio. Jis buvo baustas už brolio ir dar vieno piliečio paplovimą. Kalinį pastebėjo vienas pienuo, kuris netoliese prie vienos balos ganė karves. Jis pastebėjo vaikščiojantį kalinio uniforma apsidėžiusi žmogų, kuris aplinkui lyg ko išsigandęs dairėsi. Pienuo įleko nelaukies nubėgo pas Juozą Plaušniatį, kurs pasiėmęs dar Jūros gelež. stoties įėjimui knač, nuėjo ir be ginklų suėmė minėtąjį kalinį, kurs taip pat, pasiėmė, nebuvęs ginkluotas.

Buvo nusileidęs „Deruluffo“ lėktuvas ties Šiauliais.

Rugpjūčio mėn. 2 d. Žolėnių aerodrome sugedus motorui nusileido „Deruluff“ bendrovės lėktuvas. Sutašius motorą, lėktuvas pakilo ir nukrielo Rygos link.

Nuskendo p. M. Paunksnytė.

Rugpjūčio m. 1 d. apie 23 val. prūdė besimaudydama nuskendo Papišės pašto valdininkė p. M. Paunksnytė.

Pradėjo moksfalltuoti Laisvės alėjos vidurj.

Jau moksfalltuavo Laisvės alėjos vidurj iki miesto sodo. Moksfalltas pradėtas kloti nuo apygardos teismo rūmų. Jis yra minkštas ir suankstas žvyrio ir smėlio, labai geras vaikščiuioti. Baigus moksfalltuoti vidurj, tęktų tuojau ir paliktus gėlėms vazonus apsolinti.

Pagarėsėjo dar vienas lietuvis.

Neseniai Amerikoj buvo suruoštosolfo rungtynės Amerikos dėmpiono vardu lai eiti. Rungtynes laimėjo Amerikos lietuvis Billy Burke - Burkauskas, 20 metų amžiaus, geizėjis liejikas.

Golfas — savotiškas žaidimas, kurio svarbiausias uždavinys nuvaryti kamuoliuką į paskirtą vietą mažiausia sudavimu. Golfas Amerikoj tiek pat mėciaunas sportas kaip futobas ar kitas sportiniai žaidimas, dėl to juo ten labai domimasi. Laimėjus Burkauskui dėmpiono vardą apio jį ten tiek kalba ir rašo kaip ir apie Šarkj-Zukauską.

Nauji miškininkai.

Lipos mėn. 25 d. Alytaus ankštesniają miškų mokyklą baigė 34 nauji miškininkai.

A. Bernotas.

Sportuokime!

Sportas — šių dienų jaunimo šikis. Mankštinti savo kūną, užgrūdinti jį, padaryti, kad jis būtų stiprus, grakštus ir atparus įvairioms ligoms bei oq atmosferoms — tai turėtų jaunimui labiau lai rūpėti. Deja, mūsų krašte sportas nėra plačiai išsivystęs. didesnę dalį jaunimo jo a p ž-ta. Pas mus į sportą žiūriama, kaip į didžiausių praangio lalyką.

Tuo tarpu kitose kultūringose valstybėse visais jaunimas sportuoja. Švedų, vokiečių, anglų, amerikiečių jaunimėnė yra labai sporta pamėgusios. Ten nesivaizduojama, kaip jaunas žmogus negali dalyvauti kokioj nors sporto organizacijoj. Vatikui, vos pradėdantį vaikščioti, jau surandama sporto rūšis, kuri jo menkoms pajėgoms prieinama. Sakysime, vokiečių mokslų einas jaunimas, baigdamas ir baigęs kokią nors aukštąją mokyklą, privalo būti tam tikroj sporto organizacijoj bent porą metų, jei nori gauti valstybinę tarnybą.

Mūsų mokslų einanti jaunimėnė kiek daug turi laiko ir kiek progų sportuoti. Bet ar galima pasakyti, kad jį sporta yra pamėgusi? Anksčiau mūsų moksleiviai buvo labai susirūpinę „politika“, o ne priimanamam, malonesniu ir sveikesniu dalyku — sportu. Ir universitete bemaž tas pats. Užtat koks didelis mūsų studentų skaičius, kurių krūtinės įdubusios, kurie krūvi, suglebę, nerangūs.

Ankštesniosiose mokyklose yra sporto pamokos, bet ar daug yra dabar tokių kurie baigę gimnazijas būtų gerą sporto vadai, žinotų gerai taisykles ir galėtų padėti kaimo jaunimui! Dabar iš tiesų gėda, kad dažnas abiturientas nemoka taisyklingai apsisukti, nenusimamo gerai nū vienoje sporto srityje. Arba kaimo inteligentas, tiesioginis kaimo jaunimo vadas — mokytojas, ar jis turi reikalingų žinių iš sporto srities?

Tad ka kalbėti apie kaimo jaunimą? Jis, gal būt oori laisvą laiką praleisti sportuodamas, jis nori būti ir aktyvūs, nori gerų, gražių, plonių žaidimų, kur galėtų ir mankštinti sveikame ore savo kūną ir pasiovalyti, bet nežino iš kurio galo pradėti ir neranda kas jam pagalbė. kas pamokyty, kas paskaityty, duoty nurodymus ir žiebtį sporto pamėgimą. Todėl sekundiniais kaimo jaunuoliai sunkiuose rūbuse išprkaitavę, slankioja bėriais, išsigėria, sudainuoja ir džiaugiasi savo geležiniais raumenimis, savo sveikumu, raudonumu. Klaidinga nuomonė, kad lauko darbai yra geriausias sportas, kad kitu tikru sportu jau nėra reikalo užsiūti. Tiesa, kaimo jaunimas turi daug fizinio darbo. Kaimo jaunuoliai atrodo dik-

Susipažins su hemotoriniu kraidymu.

Lietuvos aeroklubas rengia ekskursiją Vokietijon, į Rasytę (Rothen) prie Karaliaučij, susipažinti su hemotorinių lėktuvų mokykla ir ten vedamais praktikos skraidymais. Ekskursija išvyko iš Kauno š. m. rugpjūčio 11 d. vakariniu traukiniu į Klaipėdą; iš Klaipėdos Kurijų maršmis garlaiviu. Ekskursija tęsis apie tris dienas. Joje dalyvauja tik aeroklubo nariai.

ti, sveiki. Bet r-ikia nepamiršti ir to liūdnio fakto, kiek daug to „sveiko“ jaunimo Naujokų Elnio Komisijos atleidžia, kaip n-tikamūs, arba sveikatai pataisyti. Žiūrėk, vyrukas augalotas, oet jo širdis nesveika; pragyveno, o i senatvę ir dusuliu pradėda sirgti.

Kas kita grįžt iš karinomenės jaunuliat. Visi, tur būt, pastebėjo, koks didelis skirtumas tarp jų ir tų, kurie dar nėra tarnavę. Grįžt iš kariuomenės jaunuolis — tiesus, vikrus, drąsus ir tvirtas. Jis tiek savo išvaizda tiek savo jėgomis išpuoia. Sakoma, kariuomenėj esą sunku, bet kodėl kaimo jaunimas negalėtų sportuodamas pusiuroti karo tarnybą, kodėl negalėtų susipažinti su rikiote, kodėl negalėtų laivinti ir ankletti savo kūną? Tuomet apie karo tarnybą nebūtų kalbama kaip apie kokią sunkenybę. Toji kiekvieno piliečio pareiga taptų gal ir malonumu.

Patinkime mūsų kaimo mergaites. Jos kad ir gražios ir siunpatiškos, be jos nevikrios, lyg pasenusios; jų judetis lai, kampuoti, tingūs, eisena vėl nelygi, mada sularkyta, sunki.

Visa tai dėl to yra, kad mes apsilaidė, kad mes bijom sporto. Lietuviai jau nėra tokie stuobriai ar lėpsi. Senovėj lietuviai savo vikrumą būvę garsūs, dėto, kad mēgo žaisti ripką ir kitus žaidimus.

Šiandiena, kuomet kaimo jaunimas yra taip stipriai susiorganizavęs, būtinai reikia daugiau dėmesio kreipti į sportą. Pats kaimo jaunimas tuo susirūpinti, o mokytojai padės, jei ne savo giliais žiniomis, tai *murodys atitakakamas klygtus, kilusius neniknumus išniškims, o be to, galės pradžia duoti ir gerų nurodymų.

Seniau mes matėm daug kongresų ir kongresėlių. Juose buvo ruošiamos eisenos ir sporto šventės. Tik prisiminkim, kokios tos eisenos buvo ne tvarkingos! Tuo, žinoma, nenorima pasakyti, kad eisenos turi būti kariškos; toli gražu — jos turi būti laisvos, bet tvarkingos. Ade sporto šventės netenka nei kalbėti — jų programus išpildydavo ne kaimo jaunuoliai, bet gimnazistai ar studentai. Todėl jos nepasiekdavo savo tikslo, nes tie, kurie šventė ruošė vietoj joi aktyviai dalyvauti, būdavo jos žiuovais.

Tos klaidos tautiškas kaimo jaunimas neprivalo pakartoti. Savęs žeminti tuo labiau. Todėl turi organizuotis, burtis į sporto sekcijas, ieškoti kas galėtų padėti ir sportuoti. Kas pradės — niekuomet nenusivils, bet taip pat mūs sporto žaidimus, kad juose išeikos poilsio po sunkių darbų.

Tad šalin iš mūsų tarpo lėpiskumas! Pavesaris mēta i visą jaunųjų gyvenimas daug džiaugsmo ir gyvumo. Peikta tikėtis, kad ir sporto klausimai dėlto pasidarys aktualūs iš susirinkimo dienotvarkių perein į gyvą džiaugsminga ir malonų toj trity darbą.

is „J. K.“

AR JAU ATNAUJINAI PRENUMERATA?.. SKUBINK, KITU BŪDU NUSTOSI DAUG NAUJIE-NU IR ĮVAIRENYBIU!

Patarimai visais piniginiiais reikalais

duodami veltui ir lietuvių kalba šio banko

Lietuvių skyriuje BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda.

Žlibioji „politika“.

Kas netingi skaityti ir sekti mūsų kolonijos taktikos rūšies spaudą, kurią nes jau senai esame pavadinę pašvilviu, gali pastebėti kad veik kiekvienam numerijje ji Uekaus su Dutkum lūpomis meluoja apsiputojusi.

Kad darbu nėra, kad žmonės vargsta kiekvienes žino ir daugelis savo kailiu tai yra patyręs. Tačiau Uekaus pašvilvis lyg džiugaudamas aprašinėja sunkią žmonių būitį, visa kalbę suversdamas Lietuvos Vyriausybės ir vietos konsulo vardu. Nors labai juokingai atrodo tokia Dutkaus užmačia, bet tai faktai, kurie nuolat kartojasi kaip toji nuobodžio pasaka.

„L. A. Br.“ pasiskaičius atrodę, kad Lietuvoje dabartiniu metu žmonės taip bloga, taip bloga gyventi, kad žmonės imasi virvių ir bėga kartis. Tuo tarpu kai visuose, iš Lietuvos ateinančiuose, laikraščiuose skaitome, kad net tokiam Rokiškio apskrityje žmonės negama lauko darbininkų nė už pinigus: moka nuo 7 ligi 10 litų į dieną su valgiu, bet darbininkų nėra; net Vyriausybė kotina visiškai suvaržyti darbininkų emigraciją, ko ligi šiolei niekas ir nemanė daryti.

Iš kitos pusės žiūrint, tenka Uekų ir Dutkų paklausti, kodėl žmonės susigrabė keletą simtų milreisų galvotrukėčias grįžta Lietuvon? Jeigu grįžimas būtų nemokamas, arba jeigu okeanas užšaltų, tai žmonės pėsti eitų į Lietuvą. Sulig Dutkaus išminties, niekas

kitas nekaltas, kaip konsulas, kad žmonės geria pinigą, jis kaltas kad Uekus pasigėręs atėjo kelti triukšną lietuvių mokyklos vakarėly, įduodamas mokyklos Tėvų Komitetą vietos policijai už neva paimtą iš jo mokesčių.

Tokius Dutkaus „perlus“ paskaičius, prisimena toji pasaka apie vilką ir eriuoką. Eriukas buvo vilko užklūpęs hegeriant vandenį upeliokšny. Vilko šerlai pašišaušė, dantimis pradėjo čiapsyti vilkas, ruošdamasis eriuoką suplėšyti... Aš nieko nežinau: tu ar tavo proiėvis man vandenį sudrumstė, vistiek turi žūt. Taip ir čia: Brazilijoje sunkūs laikai darbininkams — kaltas ne kas kitas, bet Lietuva, Lietuvos Vyriausybė, kolonijoje įvyksta koks nenaudėlių šposas — čia vėl kaltas Lietuvos konsulas, sakau, logika pas Dutkų kaip pas tą pilkajį vilką.

Mes tokiais suktais keltais nemame, todėl visai teisingai dalį visų mūsų kolonijos vargų ir bėdų kaip tik gražiname tikriesiems „demokratams“, kurie buvo valdžioje ir leido daugeli mūsų emigrantų apgauti ir suvlyti Brazilijos „aukso kalnais“. Kai žmonės plaukte — plaukte iš Lietuvos buvo kaip tik tos laimingos demokratinės valdžios, kurios pirto nepridėjo emigrantų būkle pagerinti. Šito fakto mūsų trumparegiui „politikai“ neatsimena ar nesupranta? Žinoma, nėra ko ir norėti kad tokie šiaučiai kaip Uekus kai ir beatsimintų, kaip neatsimena ir to fakto, kad jau pirmam Lietuvos konsulas istiesė ranką, skoldindamas pinigus spaustuvei patobulinti. Lietuviai senai sako, kad už gerą padarymą vis pliktu atsimokama, taip ir Uekus elgiasi sąmoningai grūdamas visa tai kas

sava, lietuviška, pasidavęs pusbernio Dutkaus įtakon.

Mandagiai tarant, tokius žmones paprastai vadinama niekšais, kurie už gerą padarymą atsimoka piktu darbu. Lygiagrečiai eina ir A. Dutkus, kuriam „Lietuvis Brazilijoje“ ir Savyglos Sąjunga „nesmirdėjo“, kol jis ir vienur ir kitur dirbo ir algą emė. Pavogę su Uekus Savyglos Sąjungos išlaidų pateisinamuosius dokumentus, dabar „bažijasi“ nieko negavęs, mat, ir jį nabagą, kaip Ziežį „nuskriaudė“?

Patys nemokėdami ir nenorėdami dirbti, visa gerkle rėkia, kodėl niekas nedirbąs kultūrinio darbo. Dirbti kultūrinį darbą mes niekam nepavydim, priešingai — mes sveikinam kiekvieną kultūrinį darbą, tik ir čia pasiliekam sau laisvę dėtis vienon organizacijon arba nesidėti kiton. Nes yra net kelios organizacijos pasivadinusios „kultūrinėmis“, nors labai dažnai tų organizacijų darbai ir priemonės toli — gražu nuo sąvokos kultūra, kultūrinis.

Rusų garsus rašytojus Krylovas yra pasakęs: „Bėda, kai pyragus kepti šiaučius, o batams kurpalį drožia pyragius“... Uekaus su Dutkum mišija, pasirodo, labai sutampa su šia Krylovo pasakėčia: jie moko konsulą kam ir kaip reikia palūdyti, žinoma, neapsėję be naujo „perlo“ — melo. Urbonas ar Norba, Norbienė ar Urbienė gali mieliai kreiptis kur tinkami jų asmenybei nustatyti, patartina tenai kreiptis, kur konsuliario mokesnio įstatymas neveikia. Tiesa, Lietuvos Konsulate tokis įstatymas tebeveikia, todėl reiktų pirma įstatymą pakeisti, o paskui Konsulatą plūsti, prikerinti šlykštų melą.

Nežinanties dalyko pasižinama: konsulas nėra ipareigotas, vadinas, ir nepivalo imti piniginę atsakomybę už tuos dokumentus, sulig kuriais bankai ar vietos paštas išmoka pinigus. Tai daroma tik tam kad mūsų žmonėms palengvinti pinigų gavimo procedūra, už ką nei vieno cento neimama. Tokis asmenybės palūdyimas yra pasitiekėjimo dalykas, todėl tegalimas tik tuomet, kai asmuo žinomas, kurio asmens dokumentai Konsulate registruoti. Jeigu asmuo nežinomas, jis privalo bent savo asmens dokumentus užregistruoti, o tam yra Konsuliaris įstatymas, kuris nustato mokesnį.

Šitas dalykas ir Uekui ir jo bernui Dutkui yra gerai ir senai žinomi, bet jiems svarbu ne tai, kad toks įstatymas veikia, bet tai kad gavyus progos šims balsu paloti konsulo adresu: „va, žiūrėkit, koks jis nevydonas, net tris dolerius reikalauja iš Norbienės už savo registraciją“...

Už tokį Dutkaus lietuvių kolonijai „patarnavimą“ mes patartume Lietuvos Konsulatui niekam išviso atėyti:

PAULO LIET. KRONIKA

Plėšikų gastrōlės.

Villa Anastacio. Šeštadienį 22 d. rugpjūčio mėn. apie 11 val. vakaro „Anglezos“ sargų, lietuvių Igną Ribikauską einant iš Villa Anastacio namo, pasitiko keturi ginkluoti revolveriais, plėšikai ir įsakė iškelti aukštyn rankas atėmė pinigus sumoje 202\$400 rs.

Ribikauską, nusivargę iki paupio paliko, o patys perbėgę per tiltą dingo miške.

Antradienį 25 dien. apie 10 val. vakaro plėšikų gauja užpuolė Villą Operarią.

Pradžioje plėšikai į keletą namų, prašydami nakyvėn, mėgino įeiti gerumu, bet dėl vėlaus laiko, nieks neleido.

Tada išlaužę vieno ruso duris, ėm viską grėbti. Pakilus triukšmui ir subėgus iš visos villos žmonėms, plėšikai su pagrobtais daiktais ėmė bėgti į netoli esantį mišką, tačiau vienas jų pavyko sugauti, kurį tuoj ir pristatė policijon.

Plėšikų buvo virš dešimts ir visi negrai.

Čia Villa Anastacioj policijos nėra taigi tokie šposai dažnai pasitaiko.

L-nas.

SPORTAS.

Rugpjūčio 30 d. 2 val. p. p. Bom četire įvyksta futbolo rungtynė tarp „Lithuania“ ir „C. A. São Paulo“, kurios mano būti įdomios. Rungtynių aikštė randasi rua Prates gale.

Visi sporto šgos „Lithuania“ futbolistai susirenka pas P. Jurgutį Rua da Graça, 40 lygiai 1 val p. p.

V-ba.

je tokių piniginių perlaidų ar bankų čekių nelūdyti, tegu visi suinteresuoti kreipiasi pas Uekų arba į Dutkų.

Sekant tokių žlibių politiką tik tokios išvados tegalima priėti, kaip kad buvo prieita dėl konsularinės rinklivos mokesčio litais arba doleriais.

Patartume visiems, kol dar ne vėlu, apie tai rimtai pagalvoti, kadangi žemos rūšies keletu šantazistų provokacija ne tiknai nesiliauja, bet kaskart darosi akiplėšiškesnė.

Paspikintęs.

Viktoras Kropas.

Bananu pavėsy.

(tąsa)

Kad aš buvęs labai neramus ir visą laiką klydėjęs. Daug kalbėjęs ir net dainavęs kokią iškilningą dainą jai nesuprantama kalba. Dažnai vartojęs šiuos žodžius:

„Lietuva, tėvynė, mamyt, mielo! ir daug kitų kurių ji negalėjo atminti. — Vitorio, pasakyk, kokia kalba tu kalbėjai ir ką reiškia tie žodžiai? — Aš kalbėjau lietuviškai, tai mano gimtoji kalba.

— Tai tu ne rusas? Aš rusus mačiau. Nelabai seniai pas mus, buvo apsisistojusi viena rusų ekspedicija. Jie ieškojo briliantų. Tai geri ir mandagūs žmonės ir labai panašūs į tave. Jie taip pat dažnai dainavo savo dainas, kurios buvo labai liūdnos ir gražios.

— Jie dainavo rusiškai, bet mūsų dainos taip pat labai gražios ir liūdnos. Aš tau kada nors padainuosiu. Mano tėvynė netoli Rusijos, ir rusai yra mano kaimynai. Aš kalbėjau lietuviškai,

tai mano gimtinė kalba. Lietuva, tai pavadinimas mano tėvynės, tas pats, kaip ir tavo — Brazilijai.

— Ne, aš gimiau Amazonėj, — pertraukė mano kalbą Isaura.

— Na, tegu bus taip. tegu tavo tėvynė bus Amazonė — sutikau — bet Amazonės estada priklauso Brazilijos Respublikai, todėl tu būsi brazilietė. Žodis, mamyt, tai bus motina.

— Ar tu dar turi motiną?

— Taip, dar turėjau senutę motiną, bet ar ji dabar sveika ir gyva nežinau.

— Koks tu laimingas! Aš savo motiną labai mažai atmenu, nes ji mirė, kai aš buvau dar labai mažas.

— Mieloji, — tęsia aš savo paaiškinimus toliau — reiškia mylimą.

— Ar tu mylima irgi turi? — liūdnai paklausė Isaura.

— Taip turiu. ten toli, toli dideliame mieste, tarp baltųjų žmonių.

— Ar tu ją labai myli?

O taip, labai, daugiau už viską šiam pasauliui!

— O mane?.. — Ji labai paraudo ir nuleido galvą.

— O taip, mylių ir tave, tokios geros mergaitės, kaip tu, negalima nemylėti — skubiai atsakiau aš ir pritraukęs ją prie savęs pirmą kartą

ir karštai, karštai ją pabučiavau. Ji išsyk susigėdo ir paraudo, bet pagaliau su džiaugsmu veide apkabino mane ir suteikė man daug karštų pabučiavimų. Ji vadino mane įvairiais žodžiais ir pasakojo apie savo meilę. Aš buvau dar labai silpnas, ir negalėjau taip karštai atsakinėti į jos pabučiavimus, bet buvau be galo laimingas, užmiršau visus savo vargus ir nelaimes.

VII.

IDILIJA BANANŲ PAVĖSY.

Bėgo dienos. Aš jau pradėjau sveikti. Matyti, Antonio vaistai iš tikrųjų buvo stebėklingai, nes visai išgydė mane nuo drugio. Greit pajutau, kad rimtai pradėjau mylėti Isaurą. Mūsų meilę pastebėjo ir Antonio, bet mums neklūdė, o tik džiaugėsi, nes mane mylėjo kai sūnų ir, žinoma, nebūtų priešingas, kad aš Isaurą pabučiau sau žmona.

Antonio retai būdavo name, o mes su Isaura laiką leidome tik dviese. Retkarčiais eidavau medžioti ir pažvejoti.

Turėdami daug laisvo laiko, aš ir Isaura sąudydavome į taikinį iš indėniškų lankų, svaidėmė indėnišką ietį ir savo fukus. Be to, Isaura pynė įvairius indėniškus pagržinimus, krepšius, lipdė

molinius žiedus ir indėniškus dievų statbus. Tuo tarpu aš ai padėdavau ir dainavau jai savo puikius ir taip Isauros mėgiamas liūdnas lietuviškas dainas.

Vieną sykį aš tvarkiau savo dienraštį ir užrašus ir, viską palikęs, nuėjau į trobelę. Kai grįžau, tai radau Isaurą rašančią man į dienoraštį šiuos žodžius:

„Vitorio!

Neužmiršk savo Isauros!..“

Kai aš ją užėjau rašančią, ji paraudo ir nubėgo. Bet greitai vėl grįžo.

Aš visai ir nemaniau, kad ji galėtų taip gražiai ir teisingai rašyti.

Mano viršutiniai rūbai jau visai suplyšo, ir joks lopynas negalėjo jiems padėti. Tuo reikalu vieną rytą Isaura su savo seneliu turėjo slaptą pasitarimą ir vakare aš jau turėjau geltonas kelnes, marškinius, geltonus pusbačius su timponais, tokius pat auilukus ir plačiais kraštais skrybėlę. Šiuos savo daiktus aš buvau labai sunėšiojęs ir naujėji man buvo labai reikalingi.

Kai aš senam mulatui už šias dovanas pasiūliau mokesčių, jis ne tik jo nepriėmė, bet ir supyko.

— Aš šiuos daiktus gavau fazendos sandelyje į savo algą, nes ten už pinigus nieko neparduoda.

(b. d.)

Jūs patys esate savo laimės kūrėjai

IVAI PĖNYBĖS.

Nemėgink apiplėsti advokato!

Filozofiniu atžvilgiu laimė yra labai reliatyvus dalykas, tai yra, vienas tariasi esąs laimingas tada, kai jis girtas ar kitu būdu apsvaigęs, kitas — jaučiasi laimingas būdamas sotas ir ramus, trečias — dvasinę ramybę ar pulsavysvira turėdamas ir taip toliau.

Bet paprasta gyvenimo praktika ir dauguma realiųjų filozofinių sistemų laimę nusako kaip kūno ir dvasios pulsavysvira paeinančią iš savo dabarties ir ateities materialinės gerovės tikrumo bei pastovumo.

Ir iš tiesu pažvelkimo į gyvenimą ir panagrindėkime tuos žmones, kurie sveiki ir materialiu atžvilgiu tikri dėl savo ateities, jie tikrai yra laimingiausi. Vienas iš laimės žaltinių, tai yra, sveikata žmogui daugiausia esti įgimta, o rečiau įgijama išnūtingu ir skilpinu gyvenimu. Bet užtat kitoji mūsų laimės pusė, tai yra, materiališkoji gerovė ir jos pastovumas beveik visados esti įgijama darbu ir taupumu. Taupymas yra vienintelis materialinės gerovės pagrindas! Paveldėti ar kitokiu lengvu keliu įgyti turtai dažnai nuosėnėja, jei patenka į notauptus žmogus rankas, o tuo tarpu taupūs žmonės iš kuklaus uždario sukuria didelius turus, tuo būdu užtikrinami sau ir savo vaikams materialią gerovę. Jei pažvelgsi į turtingiausių pasaulio žmonių, kaip Fordo, Rokfelerio ir kitų prastį, tai pamatysime, kad jie yra kilę iš visai neturtingų, tik krosėlių darbu ir dideliu taupumu sudarę savo turtų žvądį pradžia, žinoma, toliau jau pats turtas, išmintingai su juo elgiantis, padeda turta didinti.

Todėl siekdami savo laimės ir gerovės niekad nepanirškite svarbiausio dalyko: būkite taupūs! Ne taupūs žmonės, nors ir kažin kiek pelnydami, niekad negali savo turto pa-

didinti, o kartais dar eina skurdyn. Taupymas, kaip ir bet koks kitas darbas ar sumanymas reikalingas sistemoms ir nuosaikumui. Taupymo sistematumas ir nuosaikumas fiais laikais nieku gyvu neįmanomas be moderniško ir saugaus banko.

Mums, Brazilijos lietuviams, vienas iš moderniškiausių, saugiausių ir tvirčiausių bankų Brazilijoje, tuo tarpu labiau prieinamas, yra BANCO GERMANICO, kuris norėdamas lietuviams labiau paskatinti į taupumą ir rėpindams geriau jiems patarnauti įsteigė LIETUVIŲ SKYRIŲ, kuriame visi lietuvių gali savo kalba reikalą atlikti, atseit, visados būti tikri, kad jų reikalą bankas suprato ir jie suprato, kad bankas jiems sakė. O reikalo supratimas yra viena svarbiausių priemonių bet kokioms klaidoms ir nesuspriamtoms išvengti.

Todėl, jei sieki savo laimės, jei eini išnūtingai ir tikrai prie savo materialinės gerovės tvirtumo bei pastovumo, nūn išliudamas reikalo, pasiskubink į BANCO GERMANICO dar šiaudien TAUPOMAJA KNYGUTE išgyti, kuri išliudoma pasidėjęs 500000, ir toliau sistematiškai kas mėnesį dėk ten keliųviena atliokamą miltrois. Praėjus keleriems metams pats nustebi savo darbo vaisinį, pamatyti jog tavo berods kuklaus uždario nuotrupos sudaro taurintą pagrindą tavo atečiai.

BANCO GERMANICO yra São Paulo miesto rua Alvares Penteados 17 numery. Dėl platesnių informacijų reikia užteiti asmeniškai pakalbėti su Lietuvių Skyriaus valdininku darbo valdžiomis, tai yra tarp 8-11½ val. ir 1½-6 val. vakaro, šeštadieniais tik ligi 1 val., be pietų pertraukos.

Darbo Žmogus.

Amerikoj įvyko toks juokingas nuotykiš. Vienas New Yorko advokatas vėlai naktį grįžo į savo kontorą, nes buvo pamiršęs svarbų dokumentą. Įėjęs kambarin rado bestovintį prie išlauktos geležinės kasos žmogų. Advokatas tuoj ištraukė revolverį ir piktadarį suėmė. Tačiau šis gynėsi, nieko blogo nepadarė, o net dar padėjęs advokatu. Būtent, jis pasisakė elektros stoties darbininkas ir toisės dien laudus, kai išgrūdęs advokato kontorą triukšmą. Įėjęs, jis pamatęs plėšiką, iš kurio dar suskubėjęs atimti 10.000 dolerių, o pats plėšikas pabėgęs. Tai sakydamas, jis padavė advokatu 10.000 dolerių. Bet advokatas pareiškė, kad kasoj buvo 20.000 dolerių ir reikalavo grąžinti likusius 10.000 dolerių! Tačiau naktinis svečias gynėsi, tikrai pinigų nėmęs, taip kad advokatas buvo priverstas jį perduoti policijai, kuri jį pasodino kalėjimui. Bet ir tardant kalėjime jis tvirtino ta pat, kad nešęs plėšikas ir pinigų nepavogęs. Advokatas ilgai galvojo, kaip savo pinigus atsistaus. Galų gale, jis nuėjo kalėjimui ir pareiškė plėšikui, kad tikrai dabar tikis, kad tas pinigų nepavogęs. Bet vis dėlto bėstas teismas ir teksis nukentėti. Tad jis, advokatas apdėjęs įsibrovusį naktį į jo kontorą žmogų ginti, tik žinoma už gerą atlyginimą. Paklaustas kiek noris, advokatas pareikalavo 10.000 dolerių. Plėšikas pamatė, kad jam kitokios išeities nėra, nes kitaip jį teismas nuteistų. Tad jis ir nurodė advokatu, kur buvo paslėpę likusius 10.000 dolerių. Teisme byla advokatas laimėjo; plėšikas buvo išleistas. Bet išleidamas su savo advokatu iš teismo, plėšikas liūdina tarė: „Visiems savo draugams pasakyčiau, kad neverta plėšti advokatų, nes jie vistiek pinigų atsims.“

Valgis ir rūbai iš oro.

Neseniai vienas žymus anglų mokslininkas, Rhodos laike paskaitą apie ateities laikus. Pasak mokslininko, būsimieji laikai bus daug geresni už dabartinius. Žmonėms nereikės nei sėti, nei pianti, nei sunkiai dirbti. Valgis ir rūbus bus galima pasigaminti tiesiog iš oro, kadangi ore yra visos tos dalys, kurios yra ir įvairiuose maisto produktuose ir augaluose. Mokslininkas, be to,

dar tvirtina, kad medicoina tiek patobulės, kad, sakysim, galės netekusiam kojos ar rankos žmogui atauginti naują sąnari, panašiai kaip atauga nutrukusi driebžo uodega. Gaila tik, kad mes tu gerų laikų nesulauksim!

Kotiepovas esąs Maskvoje.

1929 metais keistomis aplinkybėmis dingo Paryžiuje pačiam vidurdienui kuves rusų kariuomenės generolas Kutiepovas. Jo dingimas sukėlė didžiausią susijimą jo bendramiečiuose ir Paryžiaus policijos tarpe. Įtarimas tuojau buvo mestas bolševikams, kad jie pagrobė generolą ir nežinia kur išvežė. Kutiepovas bolševikams buvęs svarbus asmuo, nes jis užsiėmęs vadovavęs rusų kariškonių monarchistų organizacijoms, kurių tikslas buvo versti bolševikų santvarką Rusijoje. Metus trukęs ieškojimas ir Kutiepovo dingimo aiškinimas jokių vaisių nedavė. Tas dalykas pradėjo prisiminti ir be abejonės būt buvęs paktas neišsiskintas istorijoje, jei ne ši aplinkybė. Pabėro neseniai iš Rusijos nšieniu vienas žymus žekistas, buvęs rusų kariuomenės pulkinin. Lavrovas. Jis tvirtina, kad paslaptinai būdu iš Paryžiaus dingęs gener. Kutiepovas dabar esąs Maskvoje ir užimas GPU (Čekoj) viršinink vietą. Bėglys gerai Kutiepovą pažistas tuo labiau, kad už bolševikų santvarkos peikimą buvęs nuteistas mirti ir gyvybę jam duvanogęs nė kas kitas, kaip Kutiepovas.

Išrado būda lokiančiam orlaiviui sustabdyti.

Užsienio laikraščiai praneša, kad žinomas vokiečių chemikas prof. Hoffmannas išradęs nepaprastai didelės karškos svarbos išradimą. Jis išrado dujas, kurios gali paralyžuoti lekiantį lėktuvą ir priversti jį nusileisti. Dujų sudėties išradėjas nesako, bet mano: kad pagrindiniai jų dalykai bus etilinė rūgimtai paveltis jodas. Išradimas bus labai svarbus ginant miestus nuo lėktuvų puolimo.

Kas bus, kas nebus, bet Lietuvis neprazus!

DĖMFSIO!

Į Lietuviską ūkį reikalinga šeiminkė — vyrėja, atlikimui virtuvės darbų. Dėl sąlygų kreiptis „Liet. Braz.“ redakcijon.

„LIETUVIS BRAZILIJOJ“ — ISEIVIO DRAUGAS.

Jonas Lazdūnietis.

Onytės prisiminimai.

Kas nepažįsta mūsų Onytės? Jina visuomet ir visur grakšti, linksma ir lengvutė, lyg stūmūtė sulaukusis šilto ir linksmaus pavasario.

Mūsų Onytė yra begalo gera, darbšti ir išmintinga lietuvaitė.

Dabar ai sukako lygiai trylikametų, bet pasiklausius jos kalbos, dainų ir pasakojimų, atrodytų ji esanti kur kas senesnė.

Kaip jina gražiai dainuoja, kalba, pasakoja ir malonius šposus krečia, rodos, žiūrėjumai, klausytumai ir vis dar norėtusi.

Visi ją gerbia, giria ir myli, nes jina moka kiekvieną prakalbinti, pralinksminti, vienu žodžiu tariant daryti viską kas yra gera, gražu ir malonu.

Gerbiu ir myliu ją be galo ir trokštu kuo dažniausiai pabūti jos būrelyje, pasiklausyti jos malonių dainelių ir įdomių pasakojimų iš savo gyvenimo laikų gintajame kaimelyje.

Vieną šventadienio vakarą Onytė mums pradėjo pasakoti, kaip aplėdo gimtąjį sodžiu ir kaip yra linksma gyventi naujoletoj tėvynėj tarpe savuju. — Jau troji metai kaip a su tėveliais aplėdome gimtinį kampelį...

Aš verkiau be galo, kuomet sodžiaus vaikučiai, su kuriais mokindavaus, žaidždavau, ganydavau, skindavau gėles, pindavau vainikėlius, uogaudavom, grybaudavom, bažnytėlėn drauge eidavom ir žiemai atėjus ant ežero čiuoždavau, buvo svsirinkę kieman, kad atsiveikinius su manim ir palinkėjus laimės tolimai, tolimai kelionei.

Verkė taip pat ir toveliai, o ypatingai mamytė, kuomet dėdės ratai išlūndį jo iš giuntojo kiemelio, kuriame kaudamas lojo prie būdos prištūs rudis.

Ak, rudis, kaip man buvo gaila su juo atsiskirti ir palikti naujam nepažįstamam šeiminkui, kuris turėjo gyventi mūsų namelyje.

Paspirkau iš vežimo, nubėgusi prie jo, apkabinau juo tvirta kaklą ir tris kart pabučiavau, už jo gerumą ir malonumą, kurį man suteikdavo žaidžiant klonely. Jis toks buvo gerutis, taip man laizė rankas, rodos, suprasdamas, kad daugiau jam neteks su manim ir man su juo lakstyti klonely ir laike šienapiūtės žalios piešove. Atsiveikinau su juo ir liūdnei, liūdnei ėjau prie vežimo mamytės šaukiamai.

Štai, ant tvoros, tupi juodas katnelis, kuris tiek man įvardavo baimės susitikus tamsioje priemonėje, kur taip pasakėkai švietė jo žvairios akutės.

Pribėgau prie jo, priglaudžiau prie krūtinių, kad ilgiau su juo pabuvus, dar jau malonių, jausninių žodelių prikalbėjus. Ratai darėjo gatve, aš dar kartą žvilgtėrečiau į mūsų bakūžę,

į mažytį palangėse darželį, kuriame dar liūdnei margavo keli rudens šalčio nenukastę jurginėliai. Jie buvo liūdnei, nes žinojo, kad ir juos greit pakas rudens ryto šalnelė. Ak jurginėliai, kaip aš jus mylėjau, jums grožėjaisi ir jus gyniau nuo to išdykelio Petraiečių Vytuko, kuris tiek mane erzindavo jus per tvorą skindamas. Štai du langėliai kaip jie gražiai atrodydavo tarp jūsų margumų, o dabar žiūri savo šaltomis akimis, lyg norėdami giliau įsmigti mūsų širdyse ir palikti neišdildoma ilgesio atspindį. Štai ant stogo keletas raižytų karvelių, jie burkuoja linksmai kaip visuomet, bet nežinojopikieji, kad paskutinį kartą bėriau jiems baltu žvėrišnelius. Sudiev brangūs karveliniai, neužmirškite aplankyti Onytės tuo imoj ir sveitimoj šalėlėj begyvenant!.

Žirgas bėgo, ratai darėjo, mes tolimomės nuo giuntojo sodžiaus.

Toli jau buvo ne lauknose, bet aš dar žiūrėjau į sodžiu norėdama pamatyti mūsų bakūžės stogą ir ant jo tupintius karvelius, bet veltui, negalėjau jos pamatyti tarpe daug aukštesnių trobų.

Nesuradusi bakūžės, kreipau žvilgsnį į klonėjau ir suradau jį, nes prie jo augo aukštās, baltas, beržas ir dar aukštesnė, anžinai žaliojanti, eplė, kurioje vagilkos varnos susukdavo sau lizdus.

Žiūrėjau į šituos du medžius, o ypatingai į beržą, kuris tiek duodavo sulos šiltam pavasariui prašvitus.

Štai prie sodžiaus tvиска ežeras kuris tęsėsi toli toli ir nyksta tes dvėro sodu šešėliuose. Buvo skaisiti rudens diena, todėl ežeras mirgėjo sidabru ir viliojo žvilgsnius į save. Ežeras mirgėjo sidabru, o dvaro sodų medžiai vilkėjo aukso rūbū, kurį suteikė žilas senelis ruduo.

Štai viduryje ežero lyg gulbė tūno gan didoka sala, kurioje riogvo vis žiūriami Lietuvos galingos senovės pilies griuvėsiai.

Griuvėsiai, griuvėsiai kiek mumy idomių dalykų apie juos pripasakodavį sodžiaus kerdžius Raulas, kuomet tek davo ganyti karvutes paežeriais, sena me beržyne. Jis taip įdomiai ir noriai visiems pasakodavo, o ypatingai Joninui naktį saloje prie pilies griuvėsių dideliu lauzni šveičiant dangaus akutėm mirgint ir ežero bangoms apie praėję šnabždant.

Žiūrėjau į ežerą, į salą ir vis aplinkui, kuri atrodė lyg ant delno, užvažiuo ant kanelio prie pat seno pūšyno. Sieloj taip buvo liūdnei ir verkiau į viską žiūrėdama. Mamytė priglaudusi prie krūtinių ramino man pati verkdama tik tėvelis sėdėjo galvūleides, paniręs ir giliai, giliai užsuašęs.

Štai ir miškas, kuris tęsiasi beveik iki bažnytkaimio. Sustabdė dėdė žirgą ir mes atsigręžę, sofinom savo žvilginius giuntosios žemelės paveikslu.

(b. d.)

DÉMESIO!
Cafe e Bar „Odessa“

Visuomet galima gauti rusiškų šiltų ir šaltų valgių, taipogi yra įvairiausių gėrimų. Tik Cafe e Bar „Odessa“. Skubus ir mandagus patarnavimas, ir mūsų tautiečių pasiginta kaina. Ten pat patinasi laikraštis „Ruskaia Gazeta“.

RUA JOSÉ PAULINO, 151.

LIETUVISKOS PLOKSTELĖS
Casa Polidor

Atėjo naujos lietuviškos plokstelės: Operos, operietės, komedijos ir dainelės. Taipogi yra ir rusų įvairiausios rūšies plokstelių

SÃO PAULO, RUA STA EPIGENIA NR. 38.

PRISIEKUSIS VERTĖJAS
MIGUEL SCOU-GNE.

AV. S. JOÃO, 185 A. TEL. 4-4947 S. PAULO.

Pasai, šamados, kadernetas de identidade, vertimai visu oficialiniu raštu, bei pripažinimai ir t. t.

Kontora atidara nuo 8 val. ryto iki 10 val. vakaro, taip pat sekandieniais ir šventadieniais.

Vokiečių fotografijų istaiga
„BERNARDO“

Istaigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro ir fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas n.103) São Paulo.

D-r.
S. Meitin.

(Diplomotas Geidellbergo ir Rio universiteto).

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val vakar.

RUA BARÃO ITAPETINGA 37-a salas 8-9. Tel. 4-0715.

PINIGŲ KURSAS.

Lites	---	1\$650
Prancūzų frankas	---	\$650
Vok. markė	---	3 \$990
Ital. lira	---	\$850
Doleris	---	16\$200
Urugvajaus pezas	---	7\$670
Argentinios pezas	---	4\$600
Anglų svaras	---	78\$400
Lenkų	---	1\$800

Rusiska pirtis

rua Tenente Penna 29. (Bon Retiro)

yra vonios, nunceriai ir herdra ir tik po 2 mir.

NAUJAI PATOBULINTAI!

ŠIOKIADIENIAIS atidara nuo 10 val. ryto iki 10 val. vakaro.

ŠVENTADIENIAIS nuo 8 val. ryto iki 2 val. po pietų.

DARBINIŲ KNYGA IR GYDYTOJO ATTESTATUS IŠDUODA UŽ \$5000

DR. BORIS CHIPIAKOFF.

Rua Ypiranga, 15 app. 4. (Esquina da Rua St. Epigenia).

D-ras EGBERTO CHAVES

Advokatas

visais reikalais priimanės lietuvius savo raštinėje Rua Benjamin Constant, 13 Nr. 4 aukštas salas 6 nuo 15 iki 18 val.

Nemokantius susikalbėti portugaliskai priimanės šeštadieniais nuo 10 iki 11 val. Lietuvos Konsulate.

Dr.
A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama.

Rua Conselheiro Chrispiniano, 74, 2 aukštasis, 28 apart. (Prieš teatrą Municipal.) Telef. 4-0218

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

Andrea Do.
ADVOKATAS

ir prisiekęs vertėjas.

Rua Direita 6, aukštasis 3, salė 12 ir 12-a. Tel. 2-3116.

Kontora atidara nuo 8 val. ryto iki 7 val. vakaro.

Parsiduoda sklypai Viljoj Armanda ir kitas. Taip pat parsiduoda pastatyti namai išsinokėjimui.

Lietuviškų maldaknygių

galima gauti pirkti „Liet. Braz.“ redakcijoj. Kainos 2, 4, 6 ir 8 mir. I. pro vincija išsinokijama gavus atlyginimą už knygą ir 500 reisuų pašto išlaidoms.

Adresas: D. Beividas, caixa postal 1764, S. Paulo.

Banco Allemão
TRANSATLANTICO
SÃO PAULO

Rua 15 de Novembro Nr. 38.

CENTRAS: VOKIETIJOS UŽJŪRIO — BANKAS BERLYNE, Skiriai Brazilijoje: RIO DE JANEIRO, SANTOS, CURITYBOJE, BAHIA, PORTO ALEGRE.

ATLEKA PERLAIDAS Į VISAS PASAULIO ŠALIS AUKŠČIAUSIU KURSU IR GEROMIS SALYGOMIS. INDELIAM IR DEPOZITAM NUO 50\$000

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

Daktaras
A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Bon Vista ir 25 de Março)

2 andar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Beto priim kasdien nuo 6½ — 8 val. vok. vaistinė „Imperial“ rua da Mooca 442,

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Persikėlė į Avenidą São João, 185-a app. 8.

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v. Sekundieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių ligų analizė nuo 6½ val. ryto iki 9 v. vak.

SAVIEMS PACIENTAMS ANALIZĖ NEMOKAMA.

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujų šlapimo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

Rua Conselheiro Chrispiniano, 74, 2 aukštasis, 28 apart. (Prieš teatrą Municipal.) Telef. 4-0218.

Paskutiniai dienos ivykiai

BRAZILIJOS NAUJIENOS.

Bedūmio parako fabrika.

Rio, Bedūmio parako fabrikon vyriausiu šefu paskirtas kapitonas H. Portocarreiro, kaip geriausias šioj srity specialistas. Šis parako fabrikas skiriamas vien karo reikalmams. Nors kalbama apie nusiginklavimą, bet ruošiamasi karui.

Dar apie darbus.

S. Paulo. Nors visi laukia pagerėjant laikui, atsidarant naujų darbų, bet dėja, netik naujų darbų neatsidaranda, bet dar ir senieji darbai nyksta. Šioj savaitėj kelios S. Paulo dirbtuvės atleido dalį darbininkų, o kitos, nors neatleidžia, bet mažina darbo dienų skaičių.

Maranhão estadoj nauja vyriausybė.

Rio. Laikraščių pranešimu, Maranhão estados intendentui paskirtas kpt. Serôa da Motta. Kiti valdžios organai paskirti žinomi S. Paulo advokatai. Naujas intendentus kpt. Serôa da Motta, rugpjūčio 29 d. iškviavo skris į Maranhão estada, į paskyrimo vėitą.

Vagystės.

Rio. Rugpjūčio 28 d. ryta, du vagys slapto būdu patekė į „Colégio Anglo-Brazilero“, paėmė rašoma mašinėle, pašto ženklų ir kitų reikmenų norėjo paėmti, bet policija sventoj Nlemeyer juos suėmė.

Komunistų suėmimas.

S. Paulo. Pereitos savaitės pabaigoj, Braz rajone policija suėmė keletą komunistų, kurie norėjo daryti demonstracija prieš „būpžujus“. Suimtųjų tarpe, kaip praneša brazilų laikraščiai, esą didelis procentas švietimėlių. Ar tik nėra ir lietuvių, kurie net komunistų „idėjos“ nesuprasdami lenda kur paupala? Visgi visose įalyse karšta komunistam.

Ima plėšikauti.

S. Paulo. Paskutinėmis dienomis, keliose S. Paulo vietose pasirodė keletas apiplėšimų. Apiplėšimai vyksta daugiausia priemiesėtuose kur nėra policijos. Jau nukentėjo net keletas ir lietuvių žmonių.

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ATSAKYMAI.

V. Orantui. Adresą ištaisėme. Siųsime.
P. Vilkiui. Pinigus gavome. Ačiū. Laikraštį siųsime.
K. Šerevičiui. Pinigai gauti. Laikraštis Tamstai siunčiamas.
H. Mikolis. Laikraštį siųsime. J. Chablevitch. Pašto ženklai gauti. Laikraštį siųsime.
Literatūros žvaigždutei. Priešuskite tikra pavardę. Slapyvardinis netalpinam jokie raštai.

Pašalinis pranešimas.

P. Pr. Ziezius prašomas gražinti „Liet. Br.“ redakcijai paimitus skaityti žurnalus bei knygas.
P. Pr. Maciulevičius svarbiais reikalais prašomas užėti redakcijon.
P. J. Krapas (Santos) prašomas pranešti savo adresą. Yra svarbus reikalas.

PARINKTOS MINTYS.

(A pie moteris).

Moteris yra įdomi mįslė tik iki tol, kol ji dar neatspėta.

Sunkiau nusikratyti nuo vienos moteries, negu privilioti dešimts.

Moteris dėl vyro gali būti rojumi ir pragaru.

Kuo mažiau mes moterį mylim, tuo geriau patinkam jai.

Geriausias moteries nugalėjimas — neduoti nugalėti save.

Pas moterį nėra būdo, o tik jos jaunystės aistra.

Moteris — gražas žaistas, su kuriuo malonu tik žaisti.

Moteriali tiek metų, kiek ji atrodo iš pažiūros.

Moteris Afrikoje — jungiamas gy-

vulys, Azijoje — baldai, o Europoje išlepin tas vaikos.

Moteris niekad os neleidžia pažvelgti į savo sielą — net tam, kas ją myli.

Mot'ris trokštanti meilės, vaikė čioja kaip miške.

Pas moteris dėl meilės nėra nustatytų metų. Jos myli visuomet.

Moteris daugiau pastovi neapykantoje negu meilėje.

Moteris myli tik tuos, kuriuos nepažįsta.

Graži moteris tai rojus dėl akių i sielos, o čyčius dėl kišenės.

Pats sunkus karas — tai karas su oive.

Ošve — tai išbulint as velnias.

Jeif moterį galima būtų išnaujo patalpinti į rojų, tai galima eiti laižybų, kad ji pralaicetų jį ir antra kartą.

Moteris — gamtos klaida.

Prancūzu Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.
Išėjimas greitųjų laivų.

IŠ SANTOS Į PIETUS

IŠ SANTOS Į EUROPA

Belle Isle — C. R. 30 Rugpjūčio
Eube'e — C. R. 11 Rugsėjo
Groix — C. R. 20 Rugsėjo
Kraeus — C. R. 27 Rugsėjo
L'Atlantique — S. A. 10 Spalių
Kerguelen — C. R. 11 Spalių.

Lipari — C. R. 13 Rugsėjo
Eube'e — C. R. 2 Spalių
Groix — C. R. 11 Spalių
L-Atlantique — S. A. 19 Spalių

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabinu ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO
Cia Comercial e Maritima
Praça Ramos de Azevedo 9.

SANTOS
Cia. Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

Pašto dėžutė

Redakcijoj yra laiškait:

R. Butrimavičienė, A. Dukavičius, P. Diržys, K. Idzelis, S. Jovius, S. Jankaitis, J. Jansas, A. Kollubovė, K. Karčlauskienė, E. Krogert, S. Lėkus, J. Lašinskas, A. Lumbikas, M. Laskauskaitė, K. Malškin, O. Nemickienė, J. Naura, A. Navasinskas, J. Pributis, V. Petkevičius, P. Raunanauskas, P. Rinkevičius, A. Satkunas, E. Šurnaitė, P. Stankevičius, S. Terydis, S. Vasiškauskas, J. Vaikšnoras, M. Vilutis.

PASTABA: Kadangi Caixa Postal, 3902 (L. Valiuko) yra užrašytuota, todėl patarčiau daugiau šiuo adresu nesinaudoti. „Lietuvis Braz.“ perėmė sulig sąrašą iš L. Valiuko, Caixa Postal, 3902 dalį laiškų redakcijon, todėl adresatai prašomi juos atsiimti.

BRANGŪS SKAITYTOJAI!

Juk Tamstoms bus ilgu ir nuobodu be laikraščio? Liauslaiktu neturėsit ką veikti. Tamstos mėgstate knygas ir laikraščius? „LIETUVIS BRAZILIJOS“ norėtų ir toliau laukyti Tamstas. Bet tai priklausys nuo Tamstų, jei jį kvėšite: t. y. atnaujinsite prenumeratą. Todėl nieko nelaukdami sėskit prie stalo ir rašykit mums laiškelį ir atnaujinkit prenumeratą, kuri iki metų galo kainuoja tik 6\$000. Tad neatidėliokite laisus siųsk 6\$000. Prie pigos ir kaimyna paraginuk užsiprenumeruoti.

ADRESAS:

„Lietuvis Brazilijoje“ Administracijai. Caixa postal, 1764. São Paulo

Du metu patyrimo

parodė, kad „Lietuvis Brazilijoje“.

1. Yra pastoviausias ir rimčiausias laikraštis Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoj.
2. Yra tautinės minties lietuvių išelvių Brazilijoje žymios daugumos organas.
3. Yra lietuvių darbininkų Brazilijoje reikalų gynėjas ir patarėjas.
4. Yra tautinės krikščioniškos lietuvių kultūros ir apšvietos Brazilijoje judintojas, platintojas ir auklėtojas.
5. Yra viso pasaulio įvykių ir Lietuvos gyvenimo veidrodėlis.
6. Yra pigiausias laikraštis Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoj, nes metams kaštuoja tik 10 milreisų, pusel 6 milr. 3 mėn 4 milreisiai, Lietuvon ir užsieniuosna 2 doleriai metams.

Brangus skaitytojai!

Ar Tamstai negaila būtų skirtis su savo draugu — „Lietuvis Brazilijoje“ laikraščiu? Mums „L. Braz.“ leidėjams, būtų labai gaila skirtis su Tamsta, bet mūsų skurdžios lėšos priveris mus tai padaryti, jeigu ne sulauksime iš Tamstos atsilyginimo už praėitą laiką, arba prenumeratos atnaujinimo. Tai gi tuoj, nieko nelaukdami, sėsk, Tamsta, prie stalo ir rašyk mums marža gromatėle.

Adresas: „LIETUVIS BRAZILIJOS“, caixa postal 1764, São Paulo

LAIVU IŠEJIMAS Į EUROPA.

A. Alexandrino — 12 Rugsėjo
J. Charlotte — 20 „ „
B A G E — 27 „ „
Kainos pigios.

Siunčiame pinigus Lietuvon ir į kitas pasaulio kalis apnokėdami vietiniam pašte doleriais ar kita valiuta, kaip nori siunčėjas. Perkame ir parduodame įvairią valiutą

Laivakortės.

Į Europa ir iš ten. Šamados. Kainos žemos. Patarnavimas sąžiningas ir greitas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA

Įkurta 1900 m.
Rua Mauá 207, kamps rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigo darbo teisingumas garantuotas 100,000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

